

Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences (KNAW) KONINKLIJKE NEDERLANDSE AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN

Was China's éénkind-beleid nodig? (column)

van Nimwegen, N.

published in

Demos: bulletin over bevolking en samenleving
2016

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

document license

CC BY-NC-ND

[Link to publication in KNAW Research Portal](#)

citation for published version (APA)

van Nimwegen, N. (2016). Was China's éénkind-beleid nodig? (column). *Demos: bulletin over bevolking en samenleving*, 32(2), 7. <http://publ.nidi.nl/demos/2016/demos-32-02-column.pdf>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the KNAW public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain.
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the KNAW public portal.

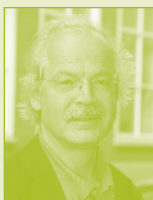
Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

pure@knaw.nl

WAS CHINA'S ÉENKIND-BELEID NODIG?

Toen China kort geleden het beruchte éénkind-beleid afschafte was dit prachtig nieuws. Na 37 jaar kwam er een einde aan de grove inbreuk op de mensenrechten van Chinese vrouwen en mannen. In de afgelopen jaren waren de touwtjes al steeds verder gevierd en kwamen er steeds meer uitzonderingen op de stelregel dat paren maar één kind mochten hebben. Maar de volledige afschaffing kwam toch nog onverwacht.

Volgens de Chinese autoriteiten voorkwam dit beleid de geboorte van ten minste 400 miljoen Chinezen, waarmee een wezenlijke bijdrage werd geleverd aan het beteugelen van de Chinese bevolkingsgroei en het bevorderen van economische ontwikkeling. Deze bewering werd door velen als 'bewijs' van Chinese effectiviteit aangenomen. Ondanks de morele kritiek op dit beleid kwam dit toch goed uit, was vaak de teneur van de commentaren. Maar klopt dit ook?

Demografen en anderen hebben altijd vraagtekens gezet bij deze claim. Het meest recent vestigde econoom en Nobelprijswinnaar Amartya Sen er in de New York Times nog maar eens de aandacht op. De spectaculaire geboortedaling in China is al vóór de invoering van het éénkind-beleid in 1978 begonnen. Ondanks beweringen van het tegendeel zat China niet verstrikt in onwrikbare hoge geboortecijfers waaraan het nieuwe beleid een einde maakte. In de jaren vóór de invoering was het kindertal al gehalveerd van zes naar drie kinderen per vrouw. Deze daling zette zich vervolgens gewoon voort en volgde een vergelijkbaar pad als in andere landen. De daling van het Chinese kindertal heeft dan ook alles te maken met het stijgende opleidingsniveau en de sterkere positie van Chinese vrouwen, die tegenwoordig ongeveer evenveel kinderen krijgen als in Nederland. Het draconische beleid was feitelijk overbodig. Goed dat het is afgeschaft.

Nico van Nimwegen is Honorary Fellow van het NIDI.